

r Celsus.

Celsus et Philotimus aliter credidisse putentur. Insuper esse nisi cum suis faecibus edantur, creditum apud

Graecos. Jecur in cibo sumptum ictericis prodesse, apud Aelianum legitur.

s' Aelian. H. A. l. 14. c. 2.

ARTICVLVS II.

De Turdo.

TAB. XIII.

5. 6. 7. 8. 9.

10. 11.

a Athen. l. 7.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

Turdus Graecis κίχλη a macularum similitudine sic dictus, πολυώνυμος olim teste Nicandro et Pancrate apud Athenaeum fuit. Duo ipsorum Genera constituit Salvianus, Majorem et oblongum, qui vel viridis vel ruber est. Rondeletius duodecim species pinxit. Veteribus, apud Athenaeum μελανόσκιτος, seu nigris oculis varius. Eratostheni πέρικας seu nigro distinctus, Pancrati οἰνώδης quasi vini colorem referens, Numenio ἀλυσίδης, id est purpureus dicitur. Phavorinus ποικιλόσκιτον vocavit. Mutare tamen colorem dicuntur. Circa ver magis exsaturatos, dilutos magis aestate videas. Branchias ipsis quaternas Aristoteles tribuit omnes duplici ordine excepto novissima. Quinque sunt ab Aldrovando observati, duodecim a Rondeletio. Primus, qui magna ex parte aureus, amethystino, caeruleoque ac rubro variat, os intus habet ruberrimum, dentibus carens. Oculos maximos, quorum auream pupillam circulus ambit niger, nigrum rursus aureus, aureum caeruleus, hunc iterum aureus, ac tandem niger, alias omnes ambit. Habet et duas e mento dependentes apophyses cutaceas, subflavi coloris; tres prae caeteris lineas sanguineas, et denticulatas. Pinnas ad branchias omnino aureas, in pectore totas caeruleas, nervos earum aureos. Cujus coloris sunt et illae, quae ab ano, in dorso et cauda, qua uropygio junguntur, maculis duntaxat parvis sanguineis respersas, caeteras caeruleas conspicias. Secundus ad latera nonnihil albicat; in capite vermicularibus, alibi rotundis, ubique caeruleis maculis insignitur. Tergoris pinna ex aureo rubet, sicuti et cauda, quae in extremo caerulea est. Utrunque dentatus est. Tertio Corpus subviret,

venter albicat. Squammarum extremitates caeruleae sunt. Caput pro corporis proportionem parvum, totum caerulei sed dilutioris coloris, praeter branchiarum opercula, quae candicant, maculisque oblongis et semicircularibus aureis consperguntur. Ejusdem coloris lineae decussatim et transversaliter per corpus ducuntur. Dentes habet maximos, acutissimos, ingentemque oris rictum. Quartus toto corpore sanguineo, aureoque distinguitur; dorsum et corporis maculae ex caeruleo nigricant. Quintus πολύγαμμος, totus ruber saturatus. Maculae in extremo tergo conspicuae, Orriscis non absimiles, sunt nigrae, in capite longae, et serpentis in morem fere contortae, caeruleae. Lineae a capite ad caudam recta ductae, rubrae sunt.

Turdus Rondeletii Primus admodum varius est. Unde αἰολος dictus; ad auratae figuram accedens, pinnarum situ numeroque caeteris saxatilibus similis, dorso fusco, ventre ex albo livescens. Dentes habet recurvos, labra crassa, et rugosa. Oculos sub quibus pars variis coloribus est illustris, magnos et rotundos. Pinnas ad branchias aureas, ad podicem et in tergo flavas, nigris caeruleisque maculis aspersas. Alter colore est ex viridi caeruleo, et quia colorem colli Pavonis in pinnis et in cauda refert, Pavō dicitur. Tertius qui Pulcher dicitur, et a quibusdam ferculum regium, multas colorum differentias habet. Viridis est magna ex parte, sed punctis purpureis, caeruleis, Indicis, et aliis confusis coloribus confusus; pinnis ad branchias flavis seu rufis, aliis omnibus partim caeruleis, partim viridibus, partim rufis. Branchiarum operculis punctis et lineis